

Poetspleidooi

- Blog - Poetspleidooi

‘Oh, u poetst uw schoenen nog?’, zei de verkoopster in de kinderschoenenwinkel verbaasd toen mijn dochter daar - jaren geleden alweer - in een heftige flirt was geraakt met een paar onmogelijke lakschoentjes. Ik had haar gevraagd of je de onvermijdelijke krassen die erin zouden komen, wel met schoensmeer kon wegwerken.

Het antwoord op die vraag was dus nee. Maar dat vond ik minder schokkend dan haar wedervraag, waarmee ze me voor mijn gevoel wegzette in de hoek van lieden die het elastiek in de taille van hun onderbroek nog vervangen (ja, die mensen heb je), of hun sokken stoppen op zo’n houten ei waarvan jongere generaties waarschijnlijk niet eens meer weten waar het ooit toe diende. Zo ouderwets was schoenen poetsen toch ook weer niet? Toch overviel me een lichte gêne en ik vertrok zonder iets te kopen (en met een dochter in tranen).

Eenmaal buiten vroeg ik me echter af waarom ik mij eigenlijk schaamde. Had zij dat niet moeten doen? Als een verkoopster in de schoenenbranche haar koopwaar al niet met liefdevolle zorg omringt, wie moet er dan nog houden van de spullen die ze daar verkopen?

Vele jaren en een boel schoensmeer later realiseer ik mij dat liefde voor de spullen die je verkoopt in de meeste branches eerder als nadeel wordt gezien. Niet alleen omdat medewerkers die veel tijd steken in het geven van onderhoudsinstructies minder omzet zullen draaien, ook omdat de klant door zo’n goede uitleg langer met

zijn aankoop zal doen. En dat is natuurlijk n et niet de bedoeling. Kopen is het devies, niet voor het leven maar voor even!

Nu roept een groep Europese onderzoekers ons op om minder te focussen op economische groei en meer op levenskwaliteit. Wat de groep betreft gaan we onder andere ons grondstoffengebruik fors inperken. Dat wordt dus behalve repareren en recyclen ook meer ouderwets onderhoud plegen. Prachtig, mijn schoenenpark juicht al bij de gedachte aan alle nieuwe, hallucinant geurende wassen die dan op de markt gaan komen (nee, sprays komen er bij mij niet in).

Het gekke is alleen dat de overheersende houding van de westerse mens - afragen, weggooien, nieuw kopen - in deze hele discussie het etiket 'materialistisch' krijgt. Het zou ons ziekelijke materialisme zijn dat de menselijke beschaving de afgelopen decennia naar het randje van de afgrond heeft gedreven. Daar wil ik bij deze dan toch nog even bezwaar tegen aantekenen. Als materialisme staat voor dol zijn op de goederen die jou toebehoren, dan lijkt me dat een geweldige eigenschap. Het is juist liefdeloosheid ten opzichte van je bezit waarmee je schade aanricht.

Dus, wees een beter mens, word materialistisch. En ga als de gesmeerde bliksem je schoenen poetsen.

Anne Pek